

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Musila, soudce zpravodaje Jaromíra Jirsy a soudce Jana Filipa o ústavní stížnosti **Mgr. Dušana Dvořáka**, bytem v Ludmírově, Ospělov 6, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem v Kladně, T. G. Masaryka 108, proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 18. května 2018, č. j. 17 Co 62/2018-999, a Okresního soudu v Prostějově ze dne 27. března 2018, č. j. 0 Nc 7044/2016-913, za účasti **Krajského soudu v Brně** a **Okresního soudu v Prostějově** jako účastníků řízení, **takto**:

Ústavní stížnost **se odmítá**.

Odůvodnění:

Výše uvedeným usnesením Okresní soud v Prostějově zamítl návrh stěžovatele na ustanovení právního zástupce pro dovolací řízení a pro řízení o ústavní stížnosti; Krajský soud v Brně svým napadeným usnesením potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně.

Stěžovatel ve své včas podané ústavní stížnosti splňující požadavky zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), především podrobně popisuje okolnosti vlastního řízení o omezení jeho svépřávnosti a ustanovení opatrovníka, které považuje za nedůvodné a zasahující do jeho zaručených práv [čl. 7 odst. 2 a 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“)]. Rozhodnutími o neustanovení právního zástupce měly obecné soudy odepřít stěžovateli možnost přístupu k Ústavnímu soudu a tím jej zkrátit v právu zakotveném v čl. 36 odst. 1 Listiny.

Z napadeného usnesení krajského soudu je patrné, že stěžovatel podal k okresnímu soudu nejprve žádost o ustanovení advokáta k podání ústavní stížnosti, následně pak i k podání dovolání, aniž by přiložil jakýkoliv, byť blanketní, návrh ústavní stížnosti či dovolání.

Podobné návrhy jsou podle závěrů soudů zřejmě bezúspěšným uplatňováním práva (ve vztahu k dovolání). Obecný soud neustanovuje zástupce k podání ústavní stížnosti. Stěžovatel byl přitom poučen, a z řady podání k Ústavnímu soudu je patrné, že si i byl vědom možnosti požádat o ustanovení zástupce k podání ústavní stížnosti Českou advokátní komoru. Jak je

přítom z příloh zaslaných stěžovatelem v projednávané věci patrné, pomíjí stěžovatel i skutečnost, že takovou žádost musí učinit sám a nikoliv prostřednictvím jiné (právníkové) osoby.

Proto není možné dovozovat zkrácení stěžovatele v jeho zaručených právech ze zákonného postupu obecných soudů. Podle čl. 36 odst. 1 Listiny se může každý domáhat svého práva u nezávislého soudu zákonným postupem, soudy pak podle čl. 90 Ústavy České republiky poskytují ochranu právům zákonem stanoveným způsobem. Za dané situace Ústavní soud stěžovatelem tvrzený zásah neshledal.

Podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu proto senát mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením návrh odmítl jako návrh zjevně neopodstatněný.

Dodatečně stěžovatel navrhl projednat věc mimo pořadí podle ustanovení § 39 zákona o Ústavním soudu; s ohledem na charakter podání neměl Ústavní soud důvod odkládat rozhodnutí o věci, a proto ji vyřídil bezodkladně.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 11. září 2018

Jan Musil v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Jana Němečková